

VERSION LATINE

Tibulle déplore l'avarice de sa maîtresse

Hic mihi seruitium uideo dominamque paratam :

iam mihi, libertas illa paterna, uale ;

seruitium sed triste datur, teneorque catenis,

et numquam misero uincla remittit Amor,

et seu quid merui seu nil peccauimus, urit ;

uror, io, remoue, saeua puella, faces.

O ego ne possim tales sentire dolores,

quam mallet in gelidis montibus esse lapis,

stare uel insanis cautes obnoxia uentis,

naufraga quam uitrei tunderet unda maris !

Nunc et amara dies et noctis amarior umbra est.

Omnia nam tristi tempora felle madent.

Nec prosunt elegi nec carminis auctor Apollo :

illa caua pretium flagitat usque manu.

Ite procul, Musae, si non prodestis amanti :

non ego uos, ut sint bella canenda, colo,

nec refero Solisque uias et qualis, ubi orbem

compleuit, uersis Luna recurrit equis.

Ad dominam faciles aditus per carmina quaero :

ite procul, Musae, si nihil ista ualent.

At mihi per caedem et facinus sunt dona paranda,

ne iaceam clausam flebilis ante domum :

aut rapiam suspensa sacris insignia fanis.